

[Prieme.]

mærkninger om Lovforslagets § 10, om Valutaankenævnet. Som den højtærede Minister vel ved, har jeg selv haft Sæde i Ankenævnet, siden dette blev oprettet, og det kan jo ikke nægtes, at der netop paa dette Omraade ved Lovforslaget er sket en Forringelse i Forhold til den endnu gældende Valutalov. I denne er det saaledes, at Klager over Lovens Administration skal indsendes til Valutacentralen og derfra viderebesørges inden 8 Dage til Valutaankenævnet. Denne Bestemmelse er fuldstændig bortfaldet, og i Stedet for er der kun en Bestemmelse, der gaar ud paa, at hvis man har noget at besvære sig over, skal Klagerne indgives 8 Dage efter, at Afgørelsen er truffet. Jeg tror mig i Overensstemmelse med den højtærede Minister, som jo ønsker at forenkle og simplificere Administrationen og vel ogsaa at lette Afgørelserne, naar jeg anmoder Ministeren om, at Bestemmelsen om de 8 Dages Frist for Valutacentralen maa blive staaende. Jeg synes, det er ret og billigt, at Importørerne kan kræve, at de Ankesager, de har, ikke skal komme til at ligge unødvendigt længe, inden de videresendes til Valutaankenævnet.

I Lighed med mine Bemærkninger om Ministerens Afgørelse med Hensyn til Vareudvekslinger vil jeg gerne angaaende § 10, der gaar ud paa, at Ministeren har den endelige Afgørelse med Hensyn til de Sager, hvorover der er indgivet Klage til Valutaankenævnet, henstille, at denne Bestemmelse bortfalder, og at Valutaankenævnet træffer sine Afgørelser suverænt. Den højtærede Minister har jo Lejlighed til at gøre sig bekendt med de Afgørelser, der er truffet i Valutaankenævnet, og jeg tror, jeg tør sige, at Ministeren ikke løber nogen Risiko ved at vise Imødekommenhed paa dette Punkt. Hvad enten det er en socialdemokratisk eller en konservativ Minister, der leder Handelsministeriet, er jeg af den Opfattelse, at der skal ikke i Befolkningen herske nogen Tvivl om, at de Afgørelser, der træffes med Hensyn til Klager af den ene eller den anden Art, træffes paa et fuldkommen sagligt og objektivt Grundlag; der maa efter min Opfattelse ikke herske nogen som helst Tvivl om, at disse Afgørelser ikke har noget som helst med en politisk Afgørelse at gøre. Og derfor tror jeg, at Ministeren — paa samme Maade som med Hensyn til Vareudvekslingsudvalget — ved at vise Imødekommenhed paa dette Omraade vil fri sig selv og for saa vidt ogsaa Handelsministeriets Embedsmænd for

Ekspedition af en Række Sager, med Hensyn til hvilke Afgørelserne uden Tvivl ikke vil blive anderledes, end de hidtil har været inden for Valutaankenævnet. Jeg kan fra de mange Aar, jeg har siddet i dette Nævn, ikke erindre, at en eneste Sag af Ministeriet er afgjort paa anden Maade, end Fler-tallet i Ankenævnet har ønsket den afgjort — at jeg ikke selv altid har været af den samme Opfattelse, er naturligvis en Sag for sig, men dette ændrer jo ikke noget ved Resultatet.

I Lovforslagets § 11 bestemmes det, at der skal nedsættes et Vareforsyningsraad, et Raad, som jeg formoder maa træde i meget snævert og nært Samarbejde med den højtærede Handelsminister og med de Organer, som nu skal føre den nye Lov ud i Livet. Jeg henstiller til Ministeren, at dette Udvalg bliver saa lille som muligt. Jeg tror, at Udvalget i saa Fald bliver mere arbejdsdygtigt og bedre vil svare til sin Hensigt.

Bestemmelsen om Attesternes Gyldighedsfrist, der hidtil har været 8 Maaneder, bortfalder ifølge dette Lovforslag. Jeg vil gerne spørge, om Ministeren har tænkt paa noget specielt hermed. De Attester, der er udstedt nu pr. 1. Juli, løber jo kun Aaret ud. I al Almindelighed tager det nu om Stunder meget ofte lang Tid at faa Varerne leveret, og jeg vilde derfor nære Betænkelighed ved, at Attesternes Gyldighedstid blev alt for begrænset.

Bestemmelserne om Overdragelse af Valutaattester og Bevillinger er ligeledes bortfaldet i dette Lovforslag. Jeg vil gerne spørge, om Ministeren dermed har tænkt sig, at enhver Overdragelse af Attester fremtidig skal være forbudt. Jeg vilde tro, at noget saadant ikke var heldigt. De Ønsker, man, i hvert Tilfælde fra visse Lande, nærer om at fremme Importen her til Landet, vil sikkert formindskes, saafremt der ikke ogsaa fremtidig i hvert Tilfælde i nogen Grad bliver Mulighed for at overdrage Valutaattester.

Det, hele den nye Lov efter min Mening kommer til at staa og falde med, bliver Spørgsmaalet om Lovens Administration. Jeg kunde her i Dag godt fremføre mange Beviser paa, at denne Lov hidtil er blevet meget uheldigt og langsomt administreret, men jeg skal afstaa derfra. Jeg nærer personlig ikke nogen Tvivl om, at alle, der kender den nuværende Handelsministers Energi, Flid og Arbejdsevne, vil føle sig fuldt overbevist om, at det ikke alene er et nyt Ministerium, vi har faaet, og muligvis ogsaa en ny Politik, der skal føres her i Landet, men at den højtærede Handels-